

NU EN STRAKS NIEUW SEIZOEN

**VREDESZONDAG
21 SEPTEMBER**

Arbeiders van het elfde uur

En zij die er vanaf het elfde uur waren, kwamen naar voren en kregen ieder een denarie. En toen zij die als eersten waren gekomen naar voren stapten, dachten ze dat zij wel meer zouden krijgen. Maar ook zij kregen ieder die ene denarie. Toen ze die in handen hadden, gingen ze bij de landheer hun beklag doen: "Die laatsten hebben één uur gewerkt en u behandelt hen zoals u ons behandelt, terwijl wij het onder de brandende zon de hele dag hebben volgehouden."

Hij gaf een van hen ten antwoord: "Beste man, ik behandel je toch niet onrechtvaardig?

Je hebt toch ingestemd met het loon van één denarie? Neem dan aan wat je toekomt en ga.

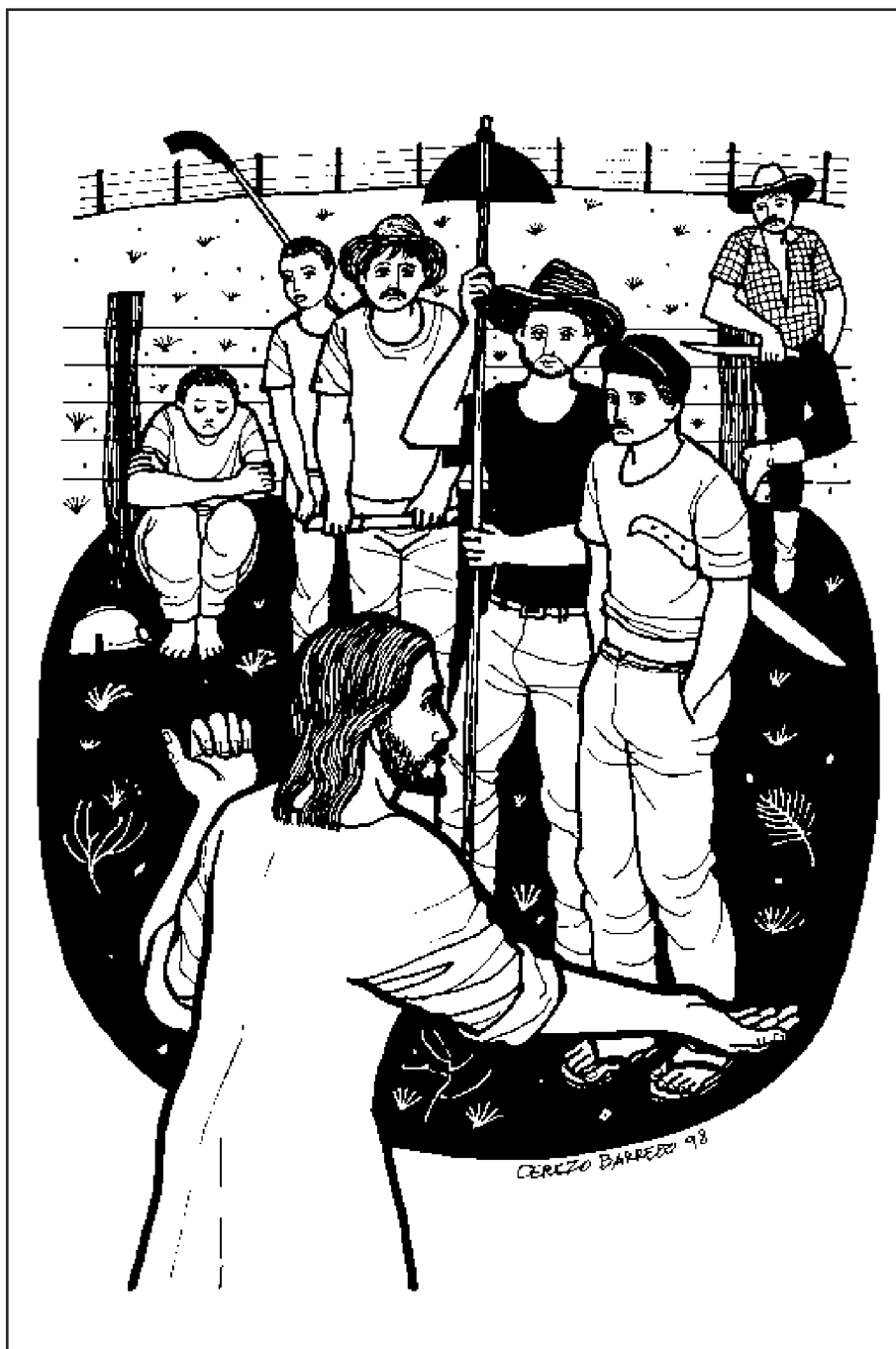
Ik wil aan die laatsten nu eenmaal hetzelfde betalen als aan jou.

Of mag ik met mijn geld niet doen wat ik wil?

Zet het kwaad bloed dat ik goed ben?"

Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten.

Mattheüs 20

INFORMATIEBLAD VAN DE
PAROCHIE ST. WERENFRIDUS
TE WERVERSHOOF

31^e JAARGANG NUMMER 1
12 SEPTEMBER 2008

REDACTIE

e-mail: redactie.nuenstraks@zonnet.nl
 R. Kuin-Ooijevaar, S. Koopmanstr. 107 Tel.: 582893
 E. Botman, S. Koopmanstr. 122 Tel.: 581068
 U. Steltenpool-Koortens, Zeeweg 18 Tel.: 581623

Illustraties: P. Brandsen
 Drukwerk: F. Dudink
 Lay-out: T. de Hoogt

Pastorie: Dorpsstraat 71 Tel.: 581268
 Pastor J. Suidgeest

BELANGRIJK

Voor afspraken met, vragen en mededelingen aan pastor Suidgeest per telefoon is de beste tijd om te bellen:

MAANDAG t/m VRIJDAG
 's morgens tussen 9.30 uur
 en 10.00 uur en 's avonds
 tussen 18.00 uur en 18.30
 uur.

De redactie heeft de vrijheid om ingekomen kopij eventueel aan te passen.

Stichting Hulpverlening
 vanuit de Westfriese Kerken
 kantoor: Joh. Poststraat 26
 1628 CC HOORN
 0228 271684

GAAT U VERHUIZEN?

Help onze administratie. Geef uw verhuizing tijdig door met een verhuiskaart of met deze bon.

Achternaam.....

Voorletters of fam.....

Huidig adres .....

Postcode/Plaats .....

Nieuw adres.....

Postcode/Plaats .....

Verhuisdatum.....

LAAT 'T WETEN!

Bezorgadres: brievenbus pastorie

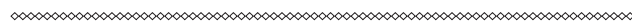
VAN DE REDACTIE

Nieuw seizoen, nieuwe ideeën over de opmaak van Nu en Straks. Na 30 jaar in ongeveer dezelfde stijl te zijn uitgekomen is de opmaak van ons blad aan vernieuwing toe. Dat vindt in ieder geval Ton de Hoogt ons nieuwe redactielid die uit de grafische wereld afkomstig is. Hij zal de opmaak van ons blad eens flink onderhanden nemen. Dat is hem wel toevertrouwd en een kolfje naar zijn hand. We zijn benieuwd naar uw reacties. Laat ons weten wat u ervan vindt.

Het gesprek met de werkers van Werenfried is deze keer met een oud-bestuurslid die zijn ervaring van de laatste acht jaar aan ons vertelt.

Nieuw seizoen betekent ook dat alle werkgroepen de draad weer hebben opgepakt zoals o.a. blijkt uit de werkgroep gezinsviering en Eerste Communie. Ook wordt onze aandacht gevraagd voor de Wereldmissiemaand en de Vredesweek.

Wij wensen u veel leesplezier.

INHOUD

Liturgische agenda	3
Thema van de Maand	4
Nieuw seizoen	4
Nieuws en activiteiten	4
Nieuws van het parochiebestuur	4
Vredesweek - september	5
Kindernevendienst	5
Westfriese bedevaart	5
Wat heet arm (PCI)	5
Onderhoud kerkhof	6
Jeugd en jongerenhoek	6
Nieuws van de Werkgroep gezinsviering	6
Nieuws van Kinder/Jeugdchoor Weereenlied	7
Het orgel	7
Workshops koormuziek	8
Ingezonden	8
Taizé, Informatie-avond (ex)gevangenen, Bietendag	8
Nieuws van de Eerste Communiegroep	9
Wereldmissiemaand	10
De werkers van Werenfried	11
In gesprek met Carlo van Velzen	11
Familieberichten	14
In memoriam	14
Gedoopt/jubileum	18
Voor de kinderen	19
Verjaardagsfeestje	19
Kleurplaat	20

LITURGISCHE AGENDA

In het weekend zijn de vieringen in de kerk: zaterdag om 19.00 uur, zondag om 10.00 uur.

Op zondag is er om 11.30 uur Doopgelegenheid, na afspraak.

In de week zijn de vieringen in 'De Inzet' op: woensdagavond om 19.00 uur, de eerste vrijdag van de maand,

's morgens om 09.30 uur. Daarna is er gelegenheid voor een kop koffie.

Op de eerste zondag van de maand is er na afloop van de viering van 10.00 uur in 'De Inzet' gelegenheid om een kop koffie te gebruiken. Van harte welkom!

Agenda voor de maanden september en oktober 2008

13 - 14 september:
KRUISVERHEFFING
vrijdag 18.30 uur:
Verzorgingshuis

zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met
Kinder/Jeugdkoor.
Pastor J. Suidgeest.

zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met
Heren v/h koor.
Groep Wervershoof.

20 - 21 september:
UREDESZONDAG
vrijdag 18.30 uur:
Verzorgingshuis

zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met
Dameskoor. Pastor J. Suidgeest.

zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met
Heren v/h koor. Pastor C. Koning.

27 - 28 september:
vrijdag 18.30 uur:
Verzorgingshuis

zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met
Dameskoor. Pastor G. Rizzo.

zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met
liederen. Groep Onderdijk.

4 - 5 oktober:
vrijdag 18.30 uur:
Verzorgingshuis

zaterdag 19.00 uur:
Woord-Communieviering met
liederen. Pastor C. Koning.

zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met
Herenkoor.
Groep Zwaagdijk.

11 - 12 oktober:
vrijdag 18.30 uur:
Verzorgingshuis met Dameskoor
(uit Onderdijk)

zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met
Dameskoor. Pastor J. Suidgeest.

zondag 10.00 uur:
Eucharistieviering met liederen.
Pastor J. Suidgeest

18 - 19 oktober:
WERELDMISSIEDAG
vrijdag 18.30 uur:
Verzorgingshuis

zaterdag 19.00 uur:
Woord-Communieviering met
Fanfarecorps St. Caecilia en
liederen. Groep Wervershoof.

zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met
Herenkoor. Groep Wervershoof.

25 - 26 oktober:
vrijdag 18.30 uur:
Verzorgingshuis

zaterdag 19.00 uur:
Woord-Communieviering met
A.O.W.-Jongerenkoor.
Groep Wervershoof.

zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met
Dameskoor. Groep Medemblik.

OKTOBERLOF

In de oktobermaand is er op zondagavond het oktoberlof. Vanuit voorgaande jaren kennen we dit samenkomen in de kerk. We bidden de tientjes van de rozenkrans, afgewisseld met gebedsintenties. Er is reden genoeg om te bidden voor de

noden in de wereld en voor eigen intenties. Er is koorzang en samenzang.

Het Mariabeeld krijgt naast het altaar een eigen plaats met versiering en kaarsen.

Er is tijdens de viering Uitstelling van het Eucharistisch Brood in de monstrans en op het eind is er de zegen.

De aanvangstijd is steeds **zondagavond om 19.00 uur.**

Van harte welkom in de voor-

avond, een rustmoment voor ons zelf, op weg naar een nieuwe week. Wat rust en bezinning in ons zelf als extra kracht is altijd welkom.

Een afsluitende opmerking:

Mocht er in deze maand op zondagavond een Avondwake zijn, dan vervalt die avond het Lof.

In de vieringen van dat weekend wordt dat meegedeeld.

Het zal een uitzondering zijn.

NIEUW SEIZOEN

De tijd na een geslaagde vakantie heeft het leuke van aangename herinneringen, enthousiaste verhalen, foto's en souvenirs. Er is ook de stille herinnering en het namijmeren om wat zo de moeite waard is geweest. Met vele anderen kun je vaststellen: gek toch dat je in die dagen zo anders bent en zo anders doet. Je hebt genoten van een zonsondergang over het water. Je bent onder de indruk van een monument. Je staat een tijdje stil bij een stromend beekje, helder water. In de vroege ochtend hoor je vogels fluiten, als een morgengroet. Op een terras gezeten zie je allerlei mensen langs lopen en je denkt en je zegt bij jezelf: ze zijn allemaal verschillend en uniek. Je neemt de tijd voor een consumptie. Dat alles wás er al, maar nu zie je het.

Het werkelijk zien heeft kennelijk te maken met tijd en zin om je eraan over te geven, op je in te laten werken, er de tijd voor te nemen en je erover te verwonderen. In het gewone leven van alledag lijkt je daar minder of nauwelijks aan toe te komen. Dat lukt niet best in de voortgang van gewone dagen.

Daarom, het zou mooi zijn als we iets konden vasthouden van die verwondering, van dat zien en

van dat hóren, dat vóelen dat zo eigen is aan vakantiedagen. Het zou mooi zijn om daarmee 'gewapend' het nieuwe seizoen binnen te gaan. Dat is: met goede zin de draad weer op te pakken, met de nodige inzet ons eigen steentje (weer) bij te dragen als koorlid, in een werkgroep, in activiteiten, in praktisch werk of hoe dan ook. Het is zo welkom om met een positieve instelling het gemeenschapsgedrag te ondersteunen door eigen aanwezigheid en belangstelling, en daar zelf ook volvoering van te ondervinden.

Mgr. Ernst, oud-bisschop van Breda, gewaardeerd om zijn mildheid en wijsheid, heeft eens een mijmering onder woorden gebracht waarin het gaat over de kerk, over het beeld van de kerk. Je kunt tegen de kerk aankijken als een instituut. Maar de kerk is zoveel méér! Wie zijn wij zelf daarin? Dat is voor hem een belangrijke vraag. Hij schrijft daarover:

'Hoe minder men deelneemt aan het leven van de kerk, des te meer wordt het beeld van de kerk bepaald door het nieuws op de radio, de televisie of in de krant, of door verhalen van vroeger. Het nieuws is voor velen eerder het falen of allerlei conflicten die er

zijn dan het Goede Nieuws waarmee alles is begonnen. Is het Goede Nieuws dan oud geworden? Of raakt het in de kerk ondergesneeuwd? Is er teveel over de bodem heen gekomen? Of hebben wij geen ogen meer die zien wat onder de deklaag is te vinden?

Waarom zegt men: het instituut, en waarom zegt men niet: de gemeenschap van mensen die geloven in God en in Jezus Christus, onder wie er velen zijn die zich toewijden tot het uiterste?'

Vanuit deze gedachte: dank voor uw toewijding, inzet, belangstelling en aanwezigheid, gericht naar het komende jaar, onmisbaar om onze eigen gemeenschap levend en levendig te houden. Twee prachtige ruimtes spelen daarbij een belangrijke rol, als hulp en plaats van samenkomen: onze Werenfriedkerk om in verbondenheid met elkaar te vieren, te danken en kracht op te doen, en 'de Inzet' voor samenkomsten, repetities, contact onderling en de nodige activiteiten. Wat kunnen we daarin veel voor elkaar betekenen! Welkom, op weg naar een mooi en goed seizoen!

Pastor J. Suidgeest

NIEUWS EN ACTIVITEITEN

**NIEUWS VAN
HET PAROCHIEBESTUUR**

In ons blad 'Nu en Straks' is 'Nieuws van het Parochiebestuur' een vast onderdeel. Daarmee

willen we voldoen aan een stuk informatie binnen onze gemeenschap. Binnen het bestuur komen de grote lijnen van het parochielevens, elke maand opnieuw, samen. Het gaat om de verschillende pastorale taakvelden die er zijn en om verschillende materiële zaken, zoals onderhoud, financiën, werk in en rond de kerk. Het bestuur bestaat uit 9 personen, aangevuld met een notulist. In de volgende uitgave van 'Nu en Straks' nemen we de draad weer op, met steeds een kort verslag of de belangrijkste punten uit de maandelijkse vergaderingen.

Twee punten willen we hier noemen, opgenomen voor dit moment:

Een eerste punt: In de laatste vergadering van het afgelopen seizoen hebben we afscheid genomen van Carlo van Velzen, na een periode van 2 x 4 jaar. Zijn taakveld was liturgie, met dank voor alle zorg en inzet die hij er als coördinator en contactpersoon aan heeft besteed. In de opvolging op dit taakveld begroeten we van harte aan het begin van dit nieuwe seizoen Diana Verdon-schot-Kraakman. In alle situaties binnen het bestuur gaat het met

het rooster van aan- en aftreden in eerste instantie om een periode van 4 jaar, met daarna de mogelijkheid van verlenging, nog eens 4 jaar.

Ten tweede: Een enkele keer is naar voren gekomen dat een grote schilderbeurt op het programma staat wat betreft de buitenkant van de kerk. Een vorige schilderbeurt gaat terug naar het jaar 1985, opgenomen in de buitenrestaurantie van toen, 23 jaar geleden. Het is goed te zien dat er veel door de jaren heen verweerd is. Na voorbereiding in de afgelopen maanden is het begin van de werkzaamheden nu gepland in deze maand september, vanaf de eerste septemberdag. Opvallend zal een telekraan zijn die bij het werk zal worden gebruikt. We houden u op de hoogte, ook via de Binding.

UREDESWEEK - SEPTEMBER

De plaatselijke Raad van Kerken organiseert in de jaarlijkse Vredesweek van september een informatie- en bezinningsavond op woensdag 24 september a.s.

Plaats van samenkomen is de dagkerk in de r.k. parochiekerk op Andijk-West. Het aanvangsuur is 20.00 uur.

We sluiten aan op het jaarthema: 'Kiezen voor vrede'.

Als spreker is voor deze avond uitgenodigd Pater Kees Groenewoud, missionaris van Mill-Hill, afkomstig uit Hoogwoud, wonend in Opmeer.

Vanaf 1970 tot 2007 heeft hij in Uganda, Afrika, zijn missiearbeid verricht. Er is in deze jaren een onderbreking van 5 jaar geweest toen het een te gevaarlijke situatie was geworden.

Hij heeft veel ingezet op een goed functionerende Vredesbeweging. De opleiding van mensen, vooral de jeugd, was gericht op: eerlijkheid, rechtvaardigheid en vrede. Belangrijk aandachtspunt daarbij: respect voor de natuur.

Een missionaris mag gelden als een uitstekende gids, puttend uit een jarenlange, rijke ervaring, gedragen door geloof en idealisme,

verbonden met mensen aan de basis. Voor ons komt Uganda, een van de vele landen in Afrika, in beeld. Daarin de roerige tijd van dictators als Obote en Idi Amin. En het volk zelf komt in beeld, in de voortgang van ontwikkeling en vooruitgang, maar ook getroffen door tegenslagen, stammenstrijd en ziekte (o.a. aids).

Van harte bent u welkom op deze avond in de Vredesweek, met informatie, vraag en antwoord, met belangstelling aanwezig. Het grote werelddeel Afrika, met o.a. Uganda, mag onze blijvende aandacht hebben en houden. Dank voor uw komst!

*Raad van Kerken,
Andijk, Onderdijk, Wervershoof en
Zwaagdijk.*

KINDERNEVENDIENST

In de komende maanden, vanaf het begin van het nieuwe werkjaar of schooljaar, zijn er twee Gezinsvieringen met Kinder/Jeugdkoor gepland. De datums zijn: zaterdag 13 september en zaterdag 15 november, beide keren 's avonds om 19.00 uur. Dat is voor de kinderen en hun ouders en vele anderen een welkom waard! Om de datums te onthouden! In de tussenliggende maand oktober willen we voor de kinderen een Kindernevendienst houden. De datum is: **zondag 12 oktober, aanvang 's morgens 10.00 uur**. Om ook déze datum te noteren. Oktober is Wereld-missie maand. Dit betekent stof genoeg voor een toepasselijke en mooie invulling voor de kinderen in 'de Inzet', die zondagmorgen! Van harte welkom.

*Begeleiding Kindernevendienst
Werenfried-parochie*

WESTFRIESE BEDEVAART

Dit jaar is de Westfriese Bedevaart naar Onze Lieve Vrouw ter Nood in Heiloo op zondag **21 september 2008**.

Zeker de moeite waard is te noemen dat het dit jaar om een bijzonder jubileum gaat. Het is het **100 jarig jubileum**, een proficiat waard!

Het programma voor deze bijzondere dag is als volgt:

12.15 uur: plechtige Eucharistieviering. Mgr. J. Punt, bisschop, is hoofdcelebrant en predikant.

De zang wordt verzorgd door het Dominicuskoor uit De Goorn o.l.v. de heer P. Peysel.

14.15 uur: Uitstelling van het Allerheiligste en stille aanbidding.

15.00 uur: Rozenkransgebed.

Biechtgelegenheid tot 15.00 uur.

15.15 uur: Plechtig Lof met Sacramentsprocessie.

Voorganger en predikant: erekanonik A. Hendriks uit Heemstede. De koperblazers van Westfriesland spelen de Sacramentsliederen o.l.v. de heer J. van Leijen.

In de kerk hangen posters met o.a. informatie over aparte treintijden.

Westfriese Bedevaart, als jubileum extra onze aandacht waard.

WAT HEET ARM?

Armoede is geen eenduidig begrip. Het is niet wetenschappelijk vast te stellen boven welk bedrag rijkdom begint en waar beneden armoede begint.

Hier in Nederland is het geen kwestie van leven en dood maar wel van financieel "overleven".

Voor mensen die in armoede leven betekent het: weinig financiële keuzes hebben, ook bij alle essentiële uitgaven altijd moeten denken: "kan ik me dat wel veroorloven?"

Door werkloosheid, het verliezen van een partner, gehandicapt raken of de oude dag ingaan met alleen AOW lopen mensen een groot risico op het minimum te komen.

Zij zijn dan afhankelijk van de overheid en overheidsorganen. Veel mensen die hierin beland zijn, komen daar niet voor uit. Want in deze tijd, waar uiterlijkheden steeds belangrijker lijken te worden, heb je het als kind en ouder niet makkelijk als je vanwege geldgebrek niet mee kan doen.

Ook wordt het moeilijk om een sociaal netwerk in stand te houden. Contacten en sociale bijeenkomsten kosten geld. (lidmaatschap van een vereniging, cadeautjes bij een verjaardag etc.)

Misschien kent u mensen die in zo'n situatie zitten of zit u zelf in zo'n situatie?

Wij van het P.C.I in Wervershoof willen u hierbij graag helpen.

U mag altijd contact opnemen met onderstaande personen.

Ook kunt u ons helpen met een gift. Zodat wij de mensen, die in

zo'n situatie terecht zijn gekomen, even kunnen verlossen van hun last.

U of uw bedrijf kan dan een bijdrage overmaken op ons rekeningnummer 36.89.50.654 t.n.v. Parochiële Caritas Instelling (P.C.I.) te Wervershoof.

Voorzitter: de heer J. van der Werf tel.nr. 0228-583731

Penningmeester: de heer P. Neefjes Vok komenweg 5 Wervershoof tel.nr. 0228-583075

Bij voorbaat onze hartelijke dank, Namens bestuur van P.C.I. te Wervershoof

Secretaris mevrouw M. Ruijter tel.nr. 0228-583969.

ONDERHOUD KERKHOF

Het gaat goed met het onderhoud van het kerkhof. De families zorgen goed voor het eigen graf van

hun dierbare familieleden en de tuinmannen doen hun best om alles zoveel mogelijk onkruidvrij te houden. Ook het kleine strookje niemandsland van 10 centimeter tussen de graven in houden de tuinmannen bij met hun schrapertje. Tussen sommige graven zijn gezellige zomerbloemen geplant. Is dat nou zo erg zou u denken.

Het is nu eenmaal niet toegestaan omdat uitbundig bloeiende plantjes ook over de naastgelegen graven groeien. En het belemmert de tuinmannen om er even hun schraper tussendoor te halen als er vuil tussengroeit. Daarom aan ieder die een graf verzorgt de vraag om op de tussenliggende strookjes geen beplanting aan te brengen.

Namens de tuinmannen, hartelijk dank

De kerkhofcommissie

Nieuws van de Werkgroep gezinsviering

Het is al weer een paar weken geleden dat de werkgroep bij elkaar gekomen is om een viering in elkaar te zetten.

Vol enthousiasme zijn we weer begonnen aan een nieuw seizoen. Zo ook de dirigente Elly en organisator Marjo.

Er wordt door ons en de kinderen weer flink gerepeteerd, omdat de eerst volgende gezinsviering al weer op 13 september is.

Er zijn bij de wisseling van het seizoen veel kinderen van het koor af gegaan, maar de ervaring leert ons dat het ledental toch weer gestaag groeit en als het kerstmis is draaien we weer op volle sterkte.

Wij kunnen natuurlijk altijd nieuwe leden gebruiken, daarom staat er ook speciaal voor de kin-

deren een stukje in deze "Nu en Straks."

Er is het afgelopen seizoen ook flink gewisseld binnen de werkgroep. Er is afscheid genomen van mensen, en er zijn nieuwe leden welkom geheten.

De dirigente gaat in december met drie kinderen naar Heiloo, om daar aan een studiedag deel te nemen, die wordt georganiseerd door het bisdom Haarlem.

Alles op en bij ons koor is dus in beweging. Er wordt volop gewerkt aan nieuwe liedjes en de dwarsfluitiste Sanne doet ook haar best om voor elke nieuwe viering haar partij in orde te hebben.

Een week voor de viering wordt onze drummer Dick uitgenodigd om de laatste repetitie wat meer

power te geven met zijn bijdrage op het drumstel.

Zo valt alles keurig in elkaar en kunnen we zeggen dat we er allemaal klaar voor zijn.

We hopen u te kunnen laten meegenieten van de eerstvolgende viering die het thema "Noach" heeft.

Kom dus in ieder geval naar de eerste gezinsviering op zaterdag 13 september om 19.00 u

Ik kan u vast verklappen dat het voor alle kinderen, ook voor de kleintjes een bijzondere viering wordt.

Tot ziens!

*Werkgroep gezinsviering
en de muzikale begeleiding:
Dick, Marjo, Sanne en Elly*

Nieuws van Kinder/Jeugdkoor "Weereenlied"

Hallo Kinderen van Wervershoof,

Dit stukje is speciaal voor jullie geschreven.

Het gaat om het volgende:

Het kinderkoor Weereenlied van de Werenfriduskerk heeft versterking nodig.

We zijn in augustus gestart met een kleine groep kinderen en kunnen best wat nieuwe leden gebruiken.

Dus!!! Zing je graag en zit je in groep vijf tot acht van de basis school?

Kom dan eens langs op onze repetitie avond op maandag van zeven uur tot kwart voor acht.

Het is in de Inzet, het gebouwtje naast de kerk. We zingen ongeveer één keer in de zes weken een viering en verwachten dan dat je er ook bent. Het is dus vrijwillig, maar..... niet vrijblijvend.

Ik hoor je al vragen "moet je daarvoor katholiek zijn"?

Nee, dat hoeft niet, als je maar enthousiast bent en van zingen houdt.

Buiten het zingen in de vieringen hebben we ook af en toe een gezellige avond, met bingo, zwemmen of zelfs bowlen. Kortom, we hebben het met elkaar erg gezellig.

Zeg maar aan je ouders dat het geen geld kost, maar wel inzet en een blij gezicht.

Dat is toch niet zo moeilijk.!

Je kunt bellen met de dirigente van het kinderkoor; dat is Elly Droog tel: 0228-582426.

Ik hoop je gauw te zien.

Elly

Het orgel

Op **zondag 14 september** a.s. vindt het laatste orgelconcert van dit seizoen plaats. Organisten zijn Harry Hoogenberg, Pieter Rynja en Jan van der Leek.

Zondag 14 september maakt deel uit van het Monumentenweekend, terwijl op zaterdag 13 september weer de jaarlijkse Nationale Orgeldag wordt gehouden.

Het is in september alweer een jaar geleden dat de drie genoemde organisten de CD van ons orgel presenteerden.

Er zijn nog enkele beschikbaar, dus wie er graag een wil hebben kan een exemplaar aanschaffen op deze zondag.

Ook is er inmiddels een fraaie folder over het orgel uitgekomen, waarin prachtige foto's en een uitgebreide beschrijving van het orgel: geschiedenis, kunsthistorische aspecten en andere bijzon-

derheden. Wie graag zo'n folder in zijn bezit wil hebben krijgt hem gratis uitgereikt bij het programmablad voorafgaand aan het concert.

Het programma voor zondag 14

september vermeld werken van Frescobaldi, Pachelbel, Lefebure-Wely, Lasceux en Franck

Laat U verrassen, want ons orgel leent zich voor uiteenlopende muziekstijlen: van Barok tot hedendaags.

Voor het geld hoeft U het niet te laten, want:

De toegang is bijna gratis: € 1,-, met na afloop een collecte.

Aanvang 14.30 uur.

WORKSHOPS

Koormuziek

Zoals al eerder gemeld: op **maandag 15 september** gaat een nieuwe, derde serie koorworkshops van start.

Het enthousiasme van de deelnemers aan de vorige workshops is zo groot dat zij er graag nog een seizoen aan vast plakken.

De opzet blijft echter zodanig dat juist diegenen die niet of nauwelijks (koor-)zangervaring hebben, maar wel eens zouden willen kennismaken met een en ander, hierin een mogelijkheid vinden. Laagdrempelig dus. Er is geen

enkele verplichting, noch financieel, noch m.b.t. lidmaatschap van een van de koren. Tussentijds in- danwel uitstappen is mogelijk. Er wordt met name aandacht besteed aan Latijnse koormuziek: Gregoriaans, een mis en enkele andere koorwerken zoals het Halleluja van Händel en het Ave verum van Mozart. Aanvankelijk zal worden gewerkt met behulp van muziekopnames. Geleidelijk aan zal steeds losser hiervan worden gewerkt.

De workshops lopen uit op een

viering waarin door de deelnemers een en ander ten gehore zal worden gebracht.

Er zijn in totaal 8 workshops gepland, steeds op maandagavond. De eerste avond is dus **15 september**. De nieuwe data worden in principe in overleg bepaald. We beginnen om **20.00 uur in De Inzet**, naast de Werenfriduskerk.

Ze staan onder leiding van Jan van der Leek, dirigent en organist van de Werenfriduskerk.

Voor meer inlichtingen en aanmelding kunt U bij hem terecht. Telefonisch 0228 318858. E-mail: janvanderleek@quicknet.nl.

Ook kunt U zich aanmelden via de pastorie: Dorpsstraat 71, 1693 AC te Wervershoof, tel. 0228 581268.

Op maandagavond **15 september om 20.00 uur** spontaan binnenkomen is ook mogelijk.

Ingezonden

"Backpacken" naar Taizé. Ga je óók mee?

In de herfstvakantie van 2008 gaat er een bus vol jongeren vanuit Dekenaat Alkmaar naar Taizé. Deze reis wordt georganiseerd door het dekenaat voor jongeren van 15 tot 30 jaar.

Taizé is een dorpje in Frankrijk, in het zuiden van Bourgondië.

Je vindt alle informatie die je nodig hebt en een aanmeldingsformulier op de website

www.taizereisdekenaatalkmaar.nl

Wat heeft aandacht voor (ex)gevangenen te maken met geloven, met kerk zijn?

Uitnodiging informatieavonden over (ex)gevangenen

De werkgroep Diaconaal Weekend van het Dekenaat Alkmaar organiseert in samenwerking met een justitiepastor drie informatieavonden over (ex)gevangenen. Deze avonden zijn in eerste instantie opgezet als ondersteuning voor groepen en pastores die in de parochie het diaconale weekend (op 15 en 16 november a.s.) mogelijk maken.

Bietendag vervroegd naar zaterdag 27 september 2008

Ieder jaar kiezen we een thema voor de bietendag, een thema wat verwijst naar een project en wat invulling geeft aan de aankleding van de sponsorloop. Dit jaar hebben we gekozen voor "De Vrouw".

Dit thema sluit heel goed aan op het project waar dit jaar een deel van de opbrengst heen gaat: **Het project Herberg La Leona van Anneke Kok**.

In de omgeving van Talca (Chili) bestaat een grote behoefte aan een toevluchtsoord voor vrouwen om te herstellen van fysiek en geestelijk geweld. Het moet een plek zijn om op verhaal te komen. In een vertrouwde sfeer zal hulp en heling verleend worden. Door vorming en bewustwording, door werken in de natuur en met natuurlijke producten kunnen deze vrouwen hun gevoel van eigenwaarde terugkrijgen.

Dit project behelst de bouw van twee gastenverblijven, twee huizen voor de gastvrouwen, een werkruimte voor individuele hulpverlening en een multifunc-

tionele ruimte waar o.a. workshops in gehouden kunnen worden. Het is de bedoeling dat dit project zelffinancierend wordt. In de zomer zullen de gastenverblijven worden verhuurd aan toeristen. Door de vrouwen gemaakte en verzamelde producten worden te koop aangeboden.

Zie voor meer informatie op www.Laleona.waarbenjij.nu

Daarnaast sponsoren we het project CIFAN (ondersteuning en begeleiding van jongeren en de gezinnen d.m.v. o.a. een jeugd-orkest) en dragen we bij in de bouw van een kerkje wat dient als gemeenschapscentrum in Curriñe.

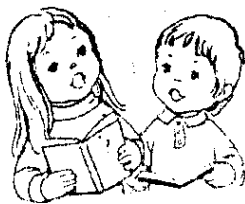
Voor informatie over Bietendag en de andere projecten kun je kijken op www.bietendag.nl

Wij nodigen je weer uit om samen met ons te komen werken op zaterdag 27 september.

Voor meer informatie en/of aanmelding: www.bietendag.nl of neem contact op met Annabel Grooteman, tel. 0229-218354.

Nieuws van de Eerste Communiewerkgroep

Zoals al eerder vermeld volgen nu de data voor de Voorstelingsdienst en de Eerste Communie in 2009. De Voorstelingsdienst zal zijn op 14 februari 2009 en de Eerste Communie op 19 april 2009.

Wanneer ook uw kind volgend jaar in groep 4 zit van De Dijkwerkers, 't Palet, De Schelp of De Werenfridusschool, dan krijgt u een uitnodiging in de eerste week van januari. Deze uitnodiging is voor een informatieavond over de Eerste Communie. En op die avond kunt u dan uw kind aanmelden voor zijn of haar Eerste Communie.

Mocht uw kind op een andere school zitten en ook Communie willen doen, wilt u dan contact opnemen met Irene Duijn 584135 of Marian Stroet 582301.

Opbrengst van de Spaardoosjes

Beste jongens en meisjes,

Op dinsdag 10 juni zijn Luuk Weel en Bryan Stroet met al jullie spaardoosjes naar Nel Bus in Enkhuizen geweest. Ook Boto was daar. Hij woont in Gambia en was op bezoek bij Nel. Hij helpt Nel in Gambia met haar projecten. Hieronder zie je foto's.

Alle kinderen worden door Nel en Boto heel, heel hartelijk bedankt. Het geld wordt gebruikt voor een waterput.

Wat zullen de mensen in Gambia blij zijn, dat ze niet meer zo ver hoeven te lopen.

Boto, krijgt de spaardoosjes van Luuk en Bryan

Samen tellen ze al het geld.

Bryan, Nel, Luuk en Boto zijn heel blij; de opbrengst is wel 140 euro.

WERELDMISSIEMAAND 2008

Waar twee olifanten met elkaar vechten, vertrappen ze het gras

Oeganda staat centraal tijdens deze Wereldmissiemaand. Dit jaar vragen wij aandacht voor de opbouw van de dorpen en de geloofsgemeenschappen in het noorden van dat land.

Bijna drie decennia lang is de bevolking daar geterroriseerd door het guerrillaleger van de godsdienstwaanzinnige Joseph Kony. Dorpen zijn overvallen, geplunderd en in brand gestoken. Zo'n 200 miljoen mensen zijn weggevlucht uit hun dorpen en ondergebracht in vluchtelingenkampen. Maar ook daar zijn ze niet veilig tegen overvallen. De guerrilla's dringen de kampen binnen en kidnappen kinderen.

Ze dwingen hen als kindsoldaat tot onvoorstelbare gruweligheden.

Wereldmissiemaand wijst op de belangrijke rol die de lokale katholieke kerk speelt bij de opvang van slachtoffers. De kerk zet zich in voor de ex-kindsoldaten, die het uiteindelijk gelukt is om aan de moordmachines te ontsnappen. Ze steunt ook de mensen in de vluchtelingenkampen. Aartsbisschop John Odama trok verschillende keren mee met de duizenden kinderen die elke nacht een veilige slaapplek zoeken in dorp of stad. Ook voor de regeringstroepen, die bescherming moeten bieden, bleken de mensen niet veilig.

Ze worden 'vertrapt' tussen twee olifanten. Dat beeld gebruikt de aartsbisschop als hij de Verenigde Naties toespreekt om aandacht te vragen voor het slepende conflict in zijn land.

De aartsbisschop speelt een belangrijke rol bij de vredesonderhandelingen met de guerrilla's, die in 2006 hebben geleid tot een staakt-het-vuren. Sinds die tijd

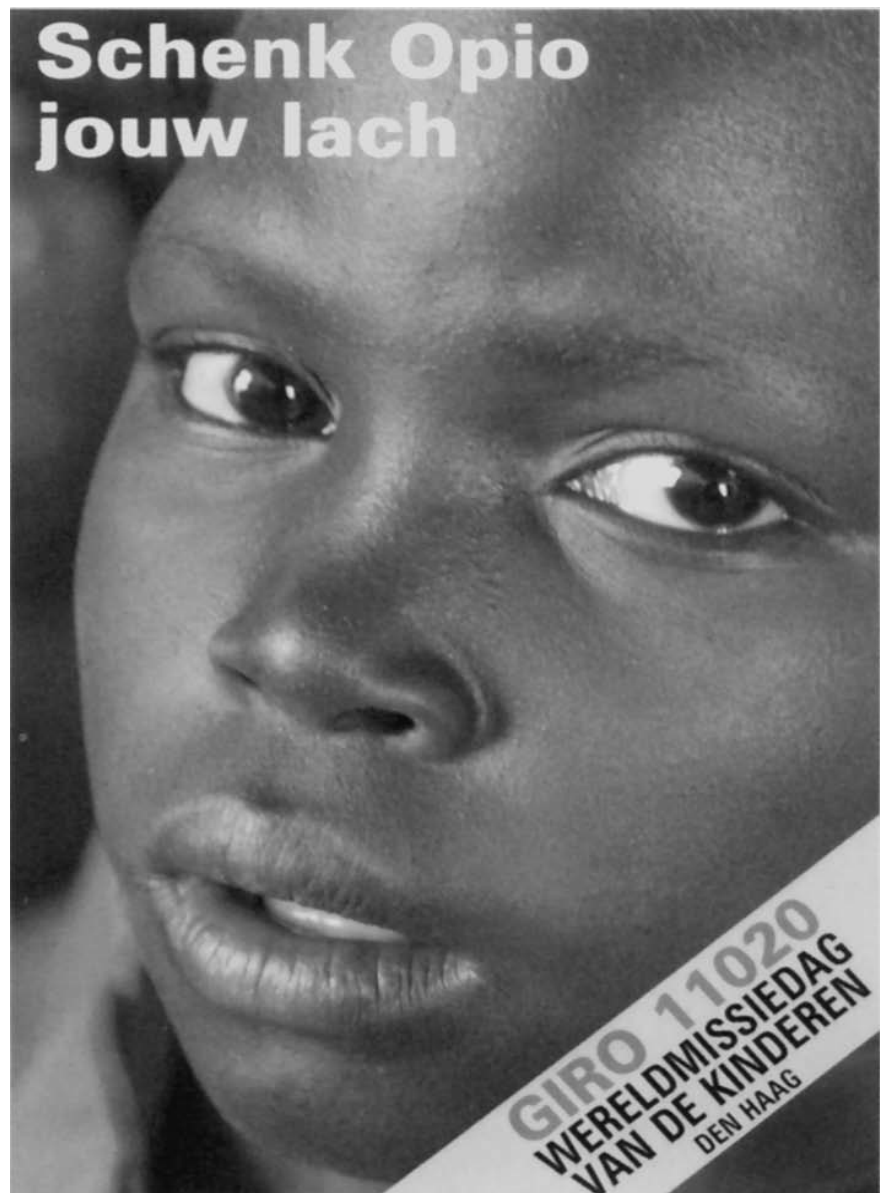
zwijgen de wapens en kan voorzichtig met de wederopbouw van de dorpen en de terugkeer van de vluchtelingen begonnen worden. Ook hierbij speelt de kerk een belangrijke rol.

Priesters en catechisten begeleiden de teruggekeerde dorpelingen. Ze helpen mee bij huizenbouw, het graven van vijvers voor visvangst en het opzetten van kleine handeltjes. Maar ze vergeten ook de kerkopbouw niet. Gezamenlijk gebed geeft kracht om het leven

weer op te pakken. 'Samen kerk zijn' is voor de Oegandezers van vitaal belang om een nieuwe toekomst mogelijk te maken.

Tijdens Wereldmissiemaand kunnen wij laten zien dat ook wij wereldwijd 'samen kerk' willen zijn. Mogen we rekenen op uw gebed en uw steun voor de lokale kerk van Noord-Oeganda?

Missio-Wereldmissiemaand
Giro 1566 Den Haag

IN GESPREK MET WERKERS VAN WERENFRIED

Na twee maal vier jaar lid te zijn geweest van het parochiebestuur, draagt Carlo van Velzen het taakveld Liturgie over aan zijn opvolgster Diana Verdonschot-Kraakman. Reden voor de redactie om eens een praatje te maken met de scheidende parochiebestuurder

Wat was jouw drijfveer om lid te worden van het parochiebestuur?

Op een zaterdag kwam pastor Suidgeest op bezoek om mij te vragen voor het parochiebestuur. Ik hoefde er niet lang over na te denken en heb gelijk "ja" gezegd. Een paar weken daarna, in september 2000 was de eerste vergadering en ben ik begonnen.

De drijfveer was dat ik iets wilde betekenen voor de kerk. Ik was al heel lang betrokken bij het Jongerenkoor. Op een gegeven moment stopte ik daarmee, maar ik wilde toch wel iets voor de kerk blijven doen.

Je was toch vrij jong voor een functie in het parochiebestuur.

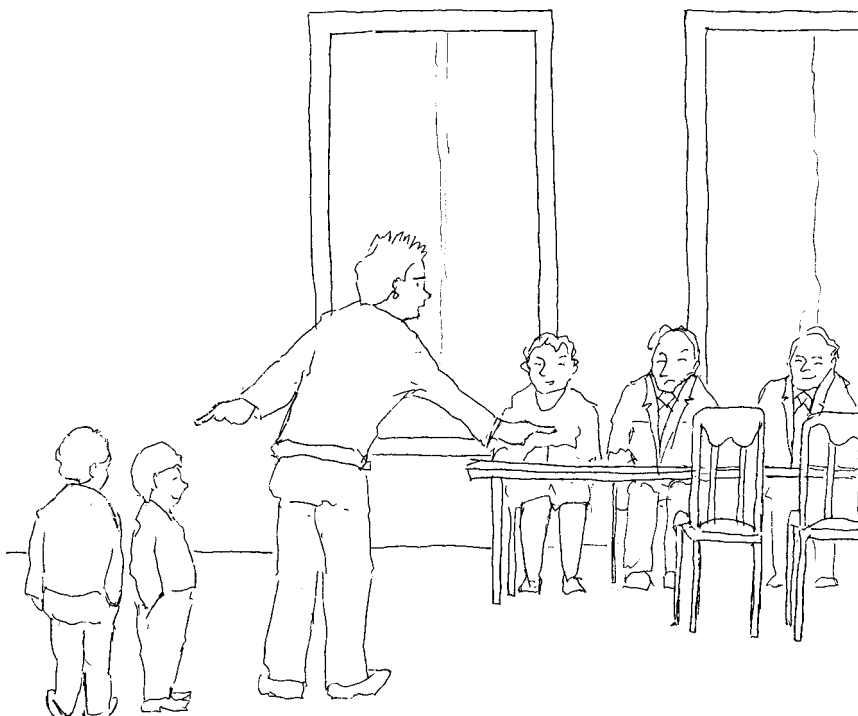
Ja, dat was zo, maar ik had nogal eens mijn grote snater open, van: "Er moeten meer jonge mensen in".

Dan moet je natuurlijk geen "nee" zeggen als je gevraagd wordt.

Jullie werken met taakvelden, hoe zou je jouw taakveld willen omschrijven?

Het taakveld 'Liturgie' vond ik lastig. Niet zozeer dat je er veel werk aan hebt, maar meer van; wat wordt er van je verwacht. Er zijn zoveel werkgroepen die daaronder vallen. Niet alleen alle koren maar ook de collectanten, de misdienaars, de kerkschoonmaak, de versiergroep, de kosters, lectoren en lectrices, dat zijn allemaal groepen die heel zelfstandig werken. Je wilt je daar niet opdringen want dat draait allemaal goed maar je wilt wel je interesse tonen. In de praktijk kwam het er op neer dat ik het meeste contact had met de koren. Ik bezocht ook hun jaarvergaderingen.

Er moeten meer jonge mensen in het bestuur.

Die eerste tijd had ik het gevoel, is dit het nu? Moet ik niet wat meer doen? Je moet er eerst wat ingroeien. Het werk op zich, het geheel, de vergaderingen, dat vond ik direct al interessant.

Werd je niet een beetje ingewerkt door je voorganger?

Door omstandigheden is dat niet gebeurd. Pastor Suidgeest had mij uiteraard wel uitgelegd wat het taakveld Liturgie inhield en ook gezegd dat het heel complex was. Maar op een gegeven moment rol je zomaar van het een in het ander. Het sluitstuk was samen met Jan van der Leek, het oppakken van workshops.

Dat hadden Jan en ik goed geregeld. Jan is van de muzikale leiding en ik zorg voor de catering. Ik ben van mening dat je het gezellig moet maken, maar er moet muzikaal ook iets opbloeien. De mensen moeten niet voor niets komen. Het is ook een sociaal gebeuren, met een 'koppie' en een 'koekie' erbij probeerden we dat te doen. Dat draait al een paar jaren. Aan de laatste folder die bij Binding bezorgd is heb ik nog meegewerkt.

Maar Ton de Hoogt heeft er een leuke opmaak van gemaakt. Zo zie je maar wat voor talent er rondloopt in de parochie.

Dat is het leuke in het parochiebestuur, eerst weet je amper hoeveel werkgroepen er zijn. Maar je hoort veel en dan zie je hoeveel mensen er werkzaam zijn. Je ziet het grote geheel, dat vond ik erg leuk. We kunnen trots zijn op zoveel vrijwilligers.

Wat was jouw bijdrage in het bestuur?

In elke vergadering komen alle taakvelden aan de orde. Je zit daar voor je eigen taakveld met de dingen die daar spelen, bijvoorbeeld: er komt een andere dirigent of er is een verzoek daarvoor. Dan heb je het met de penningmeester over de financiën. Er volgen gesprekken met het koorbestuur. Soms gaat het over wisselingen of het loopt ergens niet lekker. Dat breng je naar voren in het parochiebestuur. Verder discussieer je mee over alle andere onderwer-

pen die op tafel komen. Daar wordt ook samen over beslist. Dat is het leuke van het parochiebestuur, dat je samen de verantwoording draagt. Zo bespreken we samen offertes of het financiële jaarverslag, maar ook dingen van de PCI of de bezoekersgroep om maar iets te noemen. Die veelheid van dingen vond ik ontzettend leuk. Verder werkten we bepaalde dingen in klein comité uit zoals het beeldje voor ongedoopte kinderen op het kerkhof, het beleidsplan en de aanbevelingen die daaruit voort kwamen. Verder bezocht ik wel eens een regiovergadering met de omliggende parochies of een vergadering met het Dekenaar.

Wat was voor jou het leukste onderdeel?

Ik kan niet specifiek een onderdeel noemen. Ik vind juist de veelheid en de complexiteit zo leuk, het ene moment ben je over het schilderwerk aan het praten en het volgende onderwerp gaat weer over heel iets anders. Dat vind ik leuk, dat je de hele brede kijk over het kerkgebeuren hebt.

Zat je ook al in het bestuur toen de actie orgel plaatsvond?

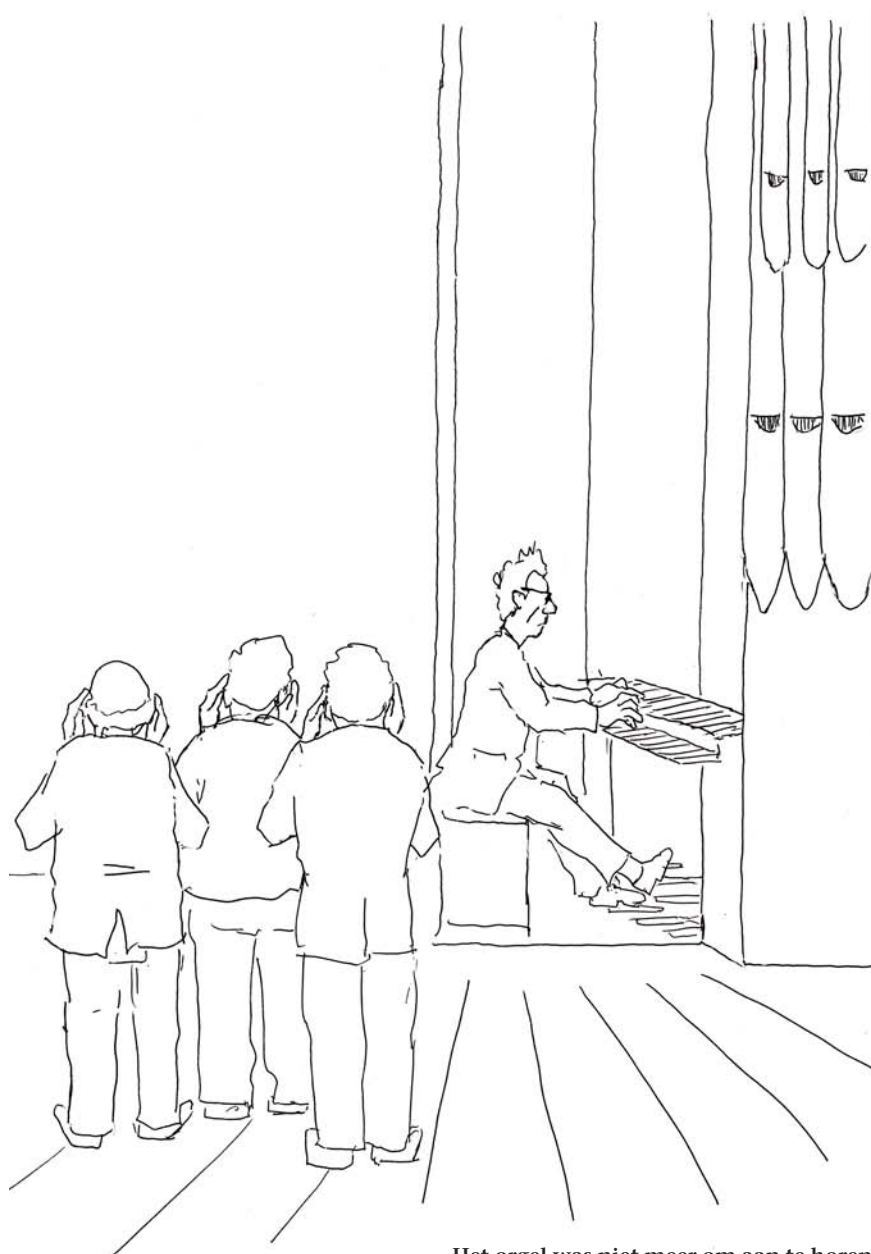
Nee, maar daar is het wel een beetje mee begonnen. Ik werd gevraagd door Jan van der Leek. Hilda Lakeman en Wil Sijm zaten al in het comité. Zij wilden er nog iemand bij hebben en vroegen mij. Later kwam Kees Botman de gelederen nog versterken.

Hoe deden jullie dat met die actie orgel?

Er is wat aan voorafgegaan, maar het orgel was aan een grondige restauratie toe. Daar moest geld voor komen. Fondsen moesten aangeboord worden, en allerlei acties op touw gezet. Toen is er een groepje opgericht die dat een beetje vlot ging trekken. Misschien herinneren jullie je nog de kaarsenactie of 'voor een geeltje klinkt ons orgel weer als een juweeltje'.

Welke groepen vallen onder het taakveld Liturgie?

Er zijn er nog meer dan die ik al

Het orgel was niet meer om aan te horen.

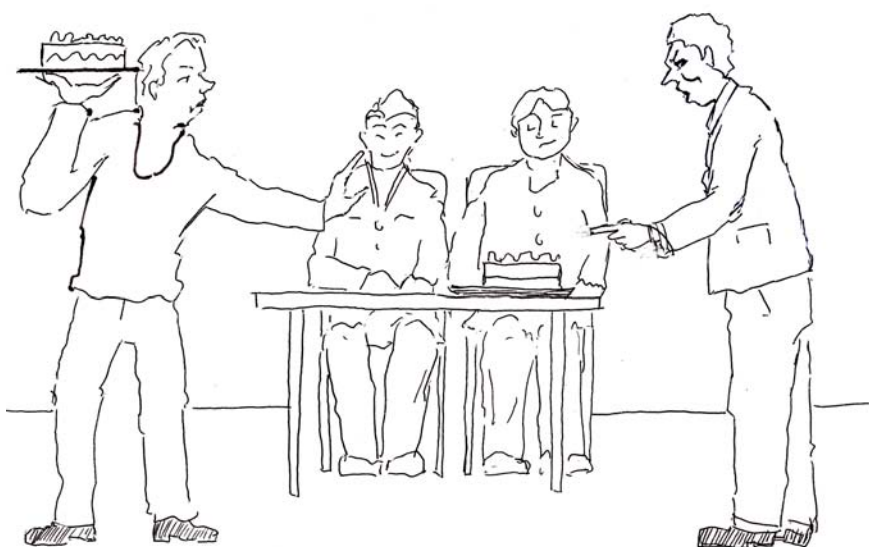
genoemd heb, ze staan allemaal in het beleidsplan. Met sommige groepen heb ik nooit contact gehad, die opereren vrijwel op zichzelf. Dat is prima. Ook wordt pastoor Suidgeest wel eens benaderd met een verzoek of een vraag. Hij is toch de spil van het geheel. Maar de meeste bemoeienis had ik met de koren. Omdat ik daarmee bekend was, dat scheelt ook misschien. Bij werkgroepen zonder bestuur of jaarvergadering stap je minder makkelijk binnen. Een jaarvergadering is een uitgelezen moment, dan trekt toch de revue van het jaar voorbij. Dan proef je ook wat er speelt en kunnen mensen eventueel bij je aankloppen. Ik wilde me ook absoluut niet opdringen.

Zijn er ook minder leuke dingen te melden?

Nare dingen kan ik me niet herinneren. Er is steeds veel belangstelling en zorg om elkaar ook buiten het parochiegebeuren om. Persoonlijk naar elkaar bij droevige of leuke gebeurtenissen. Dat is belangrijk. Wel is er zorg om de invulling van het pastorale werk naar de toekomst toe. Helaas zitten de parochie en het Bisdom soms niet op een lijn. Gelukkig trekken we samen op met de andere regioparochies en proberen we al het mooie en goede dat gedurende vele jaren is opgebouwd te behouden.

Heb je ook nog bijzondere dingen beleefd?

De vergaderingen waren gezellig

Het gevecht wie mocht trakteren.

maar ook doeltreffend. Geen geteut, gewoon even werken en daarna tijd voor een borreltje. Dat vond ik het leuke, je zit daar allemaal voor hetzelfde doel. Al hoef je het niet altijd met elkaar eens te zijn. Als je respect hebt voor elkaar en je luistert naar elkaars argumenten, dan kom je een heel eind. Het was een heel prettige sfeer om in te werken. Er was wel altijd een gevecht om wie er mocht trakteren. De verjaardagen liepen wel eens niet synchroon met de bestuursvergaderingen. In de notulen werd dan vermeld wie er de volgende vergadering mocht trakteren.

Vind je het jammer dat je uit het bestuur moest?

Jammer, och daar ben ik te nuchter voor. Je weet dat het om acht jaar gaat. Het is goed dat het bestuur op zijn tijd vernieuwd wordt. Ik wens mijn opvolger Diana veel succes toe met haar taak.

Hoelang heb je in het jongerenkoor gezeten?

Wel 25 jaar denk ik, alles bij elkaar. Ik was een periode voorzitter, dirigent, in de tekstgroep, of in de feestcommissie. Van alles heb ik gedaan. Op een gegeven moment heb ik het afgebouwd. Ook in een jongerenkoor moet op zijn tijd verjonging komen.

Op dit moment zing ik niet meer in een koor. Mijn vrouw zegt wel

eens "Jammer dat je niet meer zingt." Misschien in de toekomst weer, want door drukte in bedrijf en gezin wil ik liever niet een vaste avond in de week weg.

Zingen blijft echter leuk, daarom zing ik wel mee met die workshops, het is acht keer in de wintermaanden, dat is te overzien. Deze keer doe ik weer mee. Er komen wel weer nieuwe mensen bij maar er is ook een vaste club die al voor het derde jaar mee gaat doen. We pakken steeds weer iets nieuws op.

Vrijblijvendheid staat voorop. Je kunt kiezen uit de workshops of je doet mee met het projectkoor of beide. Als je wilt kan je met hoogtijfeesten mee repeteren met het dames- en herenkoor. Voor Pasen heeft het projectkoor een nieuwe Mozartmis ingestudeerd die ook nieuw was voor het dames- en herenkoor. Met Pasen zongen we in de kerk en met Pinksteren nog een keer. De reacties in de kerk waren heel positief.

Sommige deelnemers zeggen: "Ik vind het leuk om een paar keer een mis te zingen maar ik wil geen lid worden van het kerkkoor." Dat is prima, dan heb je de mensen wel voor de hoogtijdagen. Anderen willen wel op het koor, die zijn door de workshop over de drempel getrokken.

De workshops zijn heel laagdrempelig, We hadden niet verwacht

dat het zo'n succes zou worden. Je ziet wel dat bij de groep die nog met de Latijnse mis is opgegroeid, meer belangstelling is dan bij de jongere generatie, die heeft niet zoveel met Latijnse muziek. We hopen echter dat veel jongeren ook kennismaken met deze muziekstroming zodat deze behouden blijft voor de toekomst. Dat is uiteindelijk ons doel.

Het mooie is dat er zoveel soorten diensten zijn zodat ieder zijn keus kan maken wat hem of haar aanspreekt. Dat vinden we belangrijk.

Daarom is het jammer dat het Regiokoor is gestopt. Uitgebreid is er van alles geprobeerd. Het wegvallen van het Regiokoor is toch een verschralling van het aanbod van verschillende diensten.

Ruim daarvoor dreigde het Dames- en Herenkoor in de problemen te raken. Daar hebben we toen met de workshops onze aandacht op gericht. Maar ook bij de andere koren speelt het probleem van het vinden van nieuwe leden zeer zeker en verdient alle aandacht.

Wat heeft acht jaar parochiebestuur je gebracht?

Ik heb het heel interessant gevonden. Het was heel leerzaam ook, samenwerken met mensen vind ik ontzettend leuk. Het heeft me verrijkt en meer inzicht gegeven in het reilen en zeilen in de parochie. Dat is best veel. Op het gebied van bisdom en dekenaat is ook het nodige gebeurd met wel eens wat strubbelingen. Ik vind het boeiend om daar weet van te hebben.

Bij mijn afscheid van het parochiebestuur kreeg ik een mooie klok aangeboden, die nu bij mij in de kamer hangt. Ik kijk er alle dagen met plezier naar.

De redactie dankt Carlo voor zijn inzet in het parochiebestuur en voor zijn medewerking aan dit interview. Wij hopen dat hij toch nog een keer in een koor gaat zingen want ook in het herenkoor zijn jonge mensen hard nodig.

Riet Kuin-Ooijevaar

FAMILIEBERICHTEN

Op 3 mei 2008 is in het Hospice in Hoorn overleden **Cornelia Geertruida Vriend**, op de leeftijd van 74 jaar.

Na een leven vol zorg voor allen die haar lief waren kwam haar levenseinde. Die woorden waren gekozen op de circulaire. Daarin herinnering aan een beminde moeder en oma.

Ernstig en slopend is de ziekte geweest die haar is overkomen. Ze had gelukkig goede zorg dichtbij om haar heen, thuis op het Raadhuisplein. In een verdere teruggang en meer afhankelijkheid werd een opname in het Hospice noodzakelijk. Ze heeft er een liefdevolle verpleging en verzorging mogen ontvangen. Het deed haar goed.

De langste tijd van haar leven, vele jaren, heeft ze elders gewoond. Daardoor hier minder in beeld, en daardoor minder bekend. Wervershoof was in die zin wat verder weg uit de aandacht, uit haar leven, maar nooit helemaal. Er bleef in haar aanwezig dat ze zich ernaar getrokken voelde. Eens is er dat moment gekomen, een verhuizing naar hier, met ongetwijfeld herkenning, een nog altijd vertrouwde omgeving. Een mooie stek boven de winkels, in het centrum van ons dorp, op weg naar een levensavond, met voldoening. Tekort naar menselijke maatstaf hebben haar laatste levensjaren geduurd. Ze was terug bij het begin, de plaats waar ze geboren en getogen was. Het werd te snel een einde, het einde van haar levensweg. Er kwam een stilte, een definitieve

stilte over haar leven. In de afscheidsliturgie klonken de woorden uit het boek Prediker: alles heeft zijn tijd, alles heeft zijn uur. Met persoonlijke herinneringen kwam haar leven in beeld, met dank. Op 8 mei was de begrafenis op het kerkhof. Zij moge rusten in vrede.

Op 6 mei 2008 is in het Nicolaas Verpleeghuis te Lutjebroek overleden **Hillegonda (Gon) Karsten-Vertelman**. Het was op haar leeftijd van 89 jaar.

Herinnering is er aan een geliefde en zorgzame moeder, oma en overoma binnen haar gezin. Het was een groot gezin. Meer dan 50 jaar is er het wonen geweest op Zwaagdijk-Oost. Het begin was in 1940. Vanaf de trouwdag toen, met Theo Karsten, was de start van een tuindersbedrijf. Door moeilijke oorlogsjaren heen zouden vele goede jaren volgen. Zij zelf was een spil binnen het gezin en een drijvende kracht binnen het bedrijf. Gastvrijheid stond bij haar hoog in het vaandel. Met 2 rechterhanden stond ze in het leven. Dat was heel welkom en nuttig in de gewone dingen van alledag, in keuken en kamer, met naald en draad, met schilderskwast en schoonmaak. Op latere leeftijd haalde ze haar rijbewijs. Ze heeft er veel plezier van gehad. Menig tochtje werd ondernomen, samen met haar man. Dat gold ook voor enkele mooie vakantie-reizen.

In 1996 was er een verhuizing naar Wervershoof, een kleinere woning, als invulling van hun levensavond. In het jaar 2000 was er een bijzonder jubileum, het 60-jarig huwelijksfeest, met dankbaarheid gevierd. Maar ook die andere kant in het leven heeft ze moeten verwerken, en-

kele jaren later, het overlijden van haar levensgezel, haar echtgenoot. Het heeft haar moeite gekost om het levensritme weer op te pakken. Het viel samen met de tijd dat ze zelf aan levenskracht moest inleveren. Dat voelde ze. Daarom kwam op een gegeven dag Huize St. Jozef in beeld, met een passende verzorging die ze nodig had. Nog weer later Huize St. Nicolaas in Lutjebroek toen een verdere verzorging en opvang nodig waren.

'Moegestreden en stilletjes van ons weggegaan', kwam er stilte over haar leven. Ze had nog wel 90 willen worden, maar in tijd was dat toch te ver. 'Het is goed zo', dat was een oprecht geuite gedachte, in dankbare herinnering. Zo was ook de stemming en de gelovige aanvaarding bij het afscheid in de kerk, in Avondwake en Uitvaartliturgie. Op 9 mei was de begrafenis op het kerkhof, in het familiegraf bij haar man.

Op 13 mei 2008 is in het ziekenhuis in Hoorn overleden **Piet Nieuweboer**. Hij bereikte de leeftijd van 76 jaar.

Al langere tijd was er het inleveren van levenskracht en de afwisseling van mindere en betere dagen. In de kwetsbaarheid van gezondheid kwam er onverwacht, en toch ook niet helemaal onverwacht, een definitieve stilte over zijn leven.

Circulairewoorden zijn er na dat moment gekozen. Ze zijn verstuurd naar familie, goede vrienden en bekenden. Daarmee verbonden de herinnering aan een waardevolle invulling van leven, vertrouwd en bemind. Dat kwam naar voren in verschillende verhalen, bijzonderheden, een terugblik naar een bemind leven. In Wervershoof geboren in 1931 zijn

er herinneringen aan de eerste levensjaren, binnen het gezin thuis, als kind op school, als jongere met anderen optrekkend. Door huwelijk volgde Medemblik als een nieuwe woonplaats. Er kwam een gezin. Er volgden vele Medemblikker jaren.

In een latere levensfase kwam er in zijn eigen levensverhaal een keuze om weer naar Wervershoof terug te gaan, een terecht komen in een voor hem vertrouwde omgeving. Het was als huisgenoot, bij zijn schoonzus, op de Europasingel.

Vele goede jaren zijn er gevolgd, in familieverband, hij zelf als heel welkom als een levensmaatje. Mildheid van leven en belangstelling naar anderen toe gaven voldoening, over en weer, in zorgzame aandacht en aanwezigheid. Ernstig is zijn ziekte geweest met wisselende kansen op herstel en betere dagen. De strijd werd tenslotte een ongelijke strijd die niet was te winnen.

Op 17 mei hebben we in de Uitvaartliturgie afscheid genomen, met dankwoorden en herinneringen. Daarna was de begrafenis in het familiegraf op het kerkhof.

Op 28 juni 2008 is na een langdurige strijd met steeds meer moeten inleveren en zwakker worden in zijn eigen vertrouwde omgeving overleden **Nicolaas Jozef (Nick) Laan**. Het was op de leeftijd van 68 jaar.

Nick werd geboren op 25 februari 1939. Hij was de jongste telg in een tuindersfamilie. Hij groeide op tijdens de oorlog en de wederopbouwjaren. Een bestaan opbouwen in Nederland was niet eenvoudig. Drie van zijn broers emigreerden. Ook zelf beproefde hij zijn geluk in Canada, maar hij koos uiteindelijk voor de grote liefde in zijn leven, Joke Morsch en voor het gezin dat er ging komen, warm en stabiel, 3 kinderen. Zijn hart lag bij de sociale

werkvoorziening. Vanuit een integer oordelen en handelen kon hij niet tegen onrecht, mensen die het slachtoffer waren of werden van willekeur of macht. Dit zou in latere tijd bepalend zijn voor zijn leven.

Nick was een stimulerende vader voor zijn kinderen, met de nodige aandacht voor hun ontwikkeling en de keuzes die zij maakten. Er was altijd steun en het creëren van ruimte om het leven een boeiende en waardevolle invulling te geven.

Hij had belangstelling voor het spirituele. Een nieuwe wereld ging voor hem open, op zoek naar waardevolle elementen, naar de grondslagen van waar menselijk leven. Nieuwe ervaringen vond hij in het Hindoeïsme, binnen een kring van geestverwanten. Hij vond er rust en zingeving in.

Vanuit Onderdijk naar Wervershoof verhuisd was er het verlangen en het perspectief naar mooie en rustige levensjaren, met de nodige interesses, invulling van vrije tijd, inzicht proberen te krijgen in de vragen van het leven, in vraag en antwoord daarmee omgaan.

Het einde van zijn leven kwam te vroeg. Er ging een hele strijd aan vooraf. Hij is er heel beheerst mee omgegaan. Als gezin om hem heen was er veel goede zorg en was er de ervaring van een bijzondere, intense beleving samen, met elkaar en voor elkaar.

In Avondwake en Uitvaartliturgie in de parochiekerk te Onderdijk was er herinnering en dankbaarheid, verbondenheid en respect, alle eer en dank aan een beminde echtgenoot, vader en opa. Op 2 juli was de begrafenis op het kerkhof in Onderdijk.

Op 2 juli 2008 is op de vooravond van haar 77ste verjaardag plotseling overleden **Elisabeth Maria (Bets) Kootstra-de Boer**.

Het was een onwerkelijk bericht voor velen die haar kenden en

met haar omgingen, Bets met haar zorgzame hart, haar blijde natuur en grote gastvrijheid. Wie kende haar niet gedurende vele jaren van de Simon Koopmanstraat, met haar man Jan Kootstra. Ook hij onverwacht overleden, in het jaar 2001. Zij zelf gedurende vele jaren dichtbij haar onafscheidelijke buurvrouw Emma.

Er waren toen al plannen voor een verhuizing naar het Dr. Pinxterplantsoen, een kleinere woning. Het was na verhuizing een hele gewenning, een mooie woning, een smaakvolle aankleding, een gastvrij welkom aan velen. Het was er stil, een hele verandering en opgave om daarmee om te gaan.

Wonder o wonder, in haar leven kwam er een nieuwe vriendschap, de invulling van een hartelijke verbondenheid samen, vriend Piet Dekker in haar leven. Geen kinderen, toch was zij een moeder, gezegd vanuit de circulaire: de moeder van het Regiokoor, een tweede moeder voor de kinderen Dekker, een gulle moeder voor vele anderen in de buurt. We hoeven maar te denken aan de Huisoudschool-jaren van vroeger, met haar huishoudelijke taak, in een heel natuurlijke en zorgzame rol. Bets wilde graag verrassen en goed doen, met een verzorgende hand vanuit de keuken. Ze heeft er veel voor teruggekregen: gezelligheid, aanloop, vele contacten, praat en verhalen. Het was in lief en leed. Ze kon niet zonder.

De laatste tijd van haar leven was er zorg om haar gezondheid, met af en toe een ziekenhuisopname en een behandeling. Het gaf een terugslag en het gaf beperking aan haar doen en laten.

Thuisgekomen om haar verjaardag te vieren, 77, op dat moment nog verzwakt en dus met een rustige invulling, kwam er onverwacht stilte over haar leven. Het werd ervaren als een schok, onvoorspelbaar.

Het Regiokoor was present in de vieringen van de Avondwake en de Uitvaartliturgie, een laatste groet aan een bemind persoon, die zoveel jaren met het koor verbonden is geweest. Met hartelijke

woorden en liederen in haar geest was er het afscheid, uitgesproken door 'buurjongen', pastor Sjaak, met mooie, troostvolle woorden. Op 7 juli was de crematie in Hoorn. Zij moe rusten in vrede.

Op 11 juli 2008 is in Huize St. Jozef overleden **Maria Grooteman-Nieuweboer**. Het was op de leeftijd van bijna 92 jaar.

Haar geboortedag was 30 augustus 1916 in Grootebroek. Ze kwam uit een groot gezin. Het was in de beginjaren van de vorige eeuw geen gemakkelijke tijd, een sobere tijd, hard werken, het hoofd boven water proberen te houden. In mei 1938 was de trouwdag, met Frans Grooteman. Een gezin ging er komen. Groot verdriet was het verongelukken van zoontje Gerard op 9-jarige leeftijd. Haar man overleed in 1974 op 60-jarige leeftijd.

Het beeld van haar leven door vele jaren heen was een zorgzaam en werkzaam leven, met warmte binnen haar gezin, met levenslust en aandacht voor vele anderen. Haar leven werd gedragen door een diep geloof met vertrouwen in Maria (rozenkrans) en St. Anthonius. Verschillende verhuizingen heeft zij in Grootebroek meegemaakt.

Haar laatste verhuizing, 5 jaar geleden, was naar Huize St. Jozef, hier in Wervershoof. Ze kon zich gemakkelijk aanpassen in een voor haar nieuwe omgeving en verzorgd wonen. Ze heeft hier een mooie tijd gehad. Ze hield van netjes en van helder. Ze zag er altijd verzorgd uit.

Dankbaarheid staat voorop in herinnering aan een beminde moeder, oma en overoma. In een laatste levensfase, in korte tijd, werd het met haar gezondheid en levenskracht onverwacht minder en kwam er stilte over haar leven. Met herinnering aan een lang en rijk ingevuld leven waren er dankbare woorden in de afscheidsviering in haar parochiekerk van vele jaren, in Grootebroek. In

liefde geleefd, in liefde gestorven, zo werd gezegd en zo werd het herkend. De begrafenis was daarna op het kerkhof aldaar, in het familiegraf bij haar man, op 15 juli.

Op 21 juli 2008 is na een ernstige ziekte overleden **Elisabeth Catharina (Lies) Bakker-Buijsman**.

Ze bereikte de leeftijd van 74 jaar. Haar geboortedag was 21 december 1931 in de Bangert te Andijk. Zij was de 6e in een gezin van 7 kinderen. Ze heeft een mooie jeugd gehad, ze was een echt buitenkind. In 1956 was de trouwdag met Henk Bakker. Er kwam voor hen ook een gezin van 7 kinderen. Er zijn herinneringen aan het wonen op de Landstraat in Andijk. Het waren de jaren van het gezin, van de school, van het dorp, echt naar het zin. Daarna kwam er in 1975 een verhuizing naar de verkaveling vanwege het bedrijf en de uitbreiding daarvan, een druk bestaan.

Er was het gezin maar ook was er de aanloop van degenen die met het bedrijf hadden te maken. Ze miste wel eens de gezelligheid van het dorp.

Bij de afbouw van het werk en de overname van het bedrijf door de kinderen volgde er in 1992 een verhuizing naar Wervershoof, op de Europasingel. Het werd de aanvang van rustiger jaren. Het zijn mooie jaren geworden met tijd en aandacht voor andere dingen, vooral binnen het eigen gezin, kinderen en kleinkinderen, een uitstapje hier, een bijzonderheid daar.

Door een ernstige ziekte kwam in het jaar 2002 het overlijden van haar man, een hele verandering en verwerking. Een laatste verhuizing binnen Wervershoof volgde naar een kleinere woning op het Dr. Pinxterplantsoen. Ze was tevreden met haar leesboek, met tijdschriften en een regelmatige stap naar het winkelcentrum. Langzaam ging haar gezondheid

de laatste jaren achteruit. Het veranderde in het laatste jaar in een ernstige ziekte, met weinig hoop op herstel in een laatste fase, de laatste 3 weken. Er was bewondering voor de manier waarop ze ermee is omgegaan. In Avondwake en Uitvaartliturgie waren we samen in onze kerk, met dankbare woorden in herinnering aan de betekenis van haar leven. Op 24 juli was de crematie in Hoorn, met ook daar een laatste groet en dank.

Op 24 juli 2008 is overleden **Antonius Bernardus (Toon) van Rootselaar**. Het was op de hoge leeftijd van bijna 98 jaar.

Zijn overlijden is gekomen na een lang en werkzaam leven. Toon was schilder, met zijn familienaam: van Rootselaar en ook verbonden met de familienaam: Beemster, twee gezinnen in een. En hij was een bescheiden man. De aanhef van de circulaire is herinnering en herkenning daarvan: 'Skilder. Hai was een man van woinig woorde. Dat was ie al van jongs of an. Dat veule prate en dat teute, had ie gewoon een hekel an. Van skool of werd ie geloik al skilder. Dat zat as kind al in z'n kop. En as je vroeg: Weerom juist skilder? Den zee ie: 't knapt er zo van op!'

Bijna heel zijn leven woonde hij aan het begin van de Dorpsstraat. Toon was een vakman als schilder. Hij heeft mooie jaren gehad met zijn vader, met Jaap en Marie. Hij is eigenlijk nooit ziek geweest. Hij mocht vele mensen ontmoeten die voor hem zorgden. Vooral in zijn laatste levensjaren was dat welkom en werd dat onmisbaar. Een verhuizing naar Huize St. Jozef werd voor zijn zus Marie op een gegeven moment noodzakelijk in de afname van levenskracht en het goede van verzorging daarmee verbonden. Toon ging met haar mee. Die zorg werd in de verdere jaren ook voor hem belangrijk en onmisbaar. De laatste jaren, na het overlijden

van Marie, zullen best moeilijk zijn geweest in stille uren, familie en leeftijdgenoten overleden en zelf ook langzaam moeten inleven aan contacten en levenskracht.

Met liefdevolle zorg omgeven kon hij in Huize St. Jozef blijven. Hij wist op wie hij altijd kon terugval- len als steun, toeverlaat en rech- terhand, Tiny. Dat heeft hem goed gedaan, dat kon hij waarde- ren. Lang heeft hij het volgehouden om onder de mensen te zijn, beneden of in de huiskamer. In alle rust kwam er stilte over zijn leven. In de Uitvaartliturgie werd hij door pater Beemster genoemd 'de zachtmoedigheid zelve', een woord uit de Bergrede, als type- ring herkenbaar, met ook andere woorden als een eerbetoon en dank. Het was in de voor hem ver- trouwde Werenfriduskerk, op 28 juli. De begrafenis was daarna op het kerkhof, in het familiegraf.

Op 1 augustus 2008 is overleden **Catharina Koomen-de Boer**, op de leeftijd van 76 jaar, in het ziekenhuis in Hoorn.

In de laatste fase van haar leven was zij daar opgenomen, met zorg om haar gezondheid. Het was een zorg die deze opname noodzake- lijk maakte. Na korte tijd kwam er stilte over haar leven. Meerdere keren voorafgaand was er het gaan naar het ziekenhuis, soms voor een opname, een dagbehan- deling of controlebeurt. Het zijn heel wat bezoeken geweest in de kwetsbaarheid van het leven.

Gelukkig zijn er ook goede herin- neringen, met aandacht daarvoor in de afscheidsvieringen. In her- innering kwam het beeld van haar levensweg naar voren, een mengeling van gedachten, een le-vensverhaal dat zich liet lezen. Herinnering aan goede dagen die er zijn geweest, de feesten van het jaar, altijd welkom om er invul- ling aan te geven, de vreugde ervan mogen delen.

Ook andere dagen, in lief en leed, licht en donker, wat afleiding heeft gegeven, voldoening en wat de moeite waard is geweest, of wat moeilijk was en wat zij met zich zelf heeft meege dragen. Zorgzaamheid was een woord in de keuze van de eerste lezing. De zorgzaamheid van een herder voor zijn schapen, een herken- baar verhaal. Aandacht was een woord in de keuze van de tweede lezing. Aandacht voor de ander, voor de medemens, vooral als hij of zij komt met een verhaal, met een vraag, met een teleurstelling, om daar dan aandacht aan te geven.

De circulaire had de tekening van een vlinder. Het is de vlinder die uit zijn cocon tevoorschijn komt, de vrijheid tegemoet, beeld van onsterfelijkheid. De cocon, als omhulsel, niet meer interessant om in beeld te komen, want het gaat om wat er daarna gebeurt, wat tevoorschijn komt, en dat is een fraaie vlinder, het is leven, het is nieuw leven. In Avondwake en Uitvaartliturgie waren we daartoe samen, in herinnering, dankbaarheid en verbondenheid samen. Daarna was de begrafenis op het kerkhof, in het familiegraf, op 6 augustus. Zij moge rusten in vrede.

Op 2 augustus 2008 is overleden **Nicolaas Gerardus (Niek) van Galen**, op de leeftijd van 68 jaar.

Het was na een dappere strijd die hij heeft gestreden na het inleve- ren van levenskracht, steeds weer opnieuw, in een toenemende kwetsbaarheid. Uiteindelijk kwam er stilte over een bemind leven. Geliefde herinneringen zijn er dan ook veel. Het is erin bladeren, de bladzijden omslaan als van een boek, een fotoboek of een ver- haal, een levensverhaal. Zijn gezin stond voorop, met alle aan- dacht en tijd voor de kinderen, om hen te stimuleren en te waar- deren, in sport en spel, in studie en in de voortgang van ieders eigen leven.

Wat Niek deed, dat deed hij met overgave, aandacht, gedreven- heid, heel secuur. Het huis is daar- van een voorbeeld, sterk en degelijk maar vooral met het karakter van veiligheid en gebor- genheid. Hij zelf was een beschei- den mens, vaak wat op de achtergrond. Maar tevoorschijn komend met een goed advies, met hulp, een luisterend oor en harte- lijke aanwezigheid. Huis en tuin, veel verraadt zijn hand, zijn vak- manschap en precisie en waar hij interesse in had.

De gouden speld van de Ge- meente Wervershoof, eens gege- ven, was erkenning en een dankbetuiging voor het werk bin- nen de Gemeente, in bouw en woningbeleid. Door alle zorgen van de laatste jaren heen is er de vreugde en de voldoening ge- weest en gebleven van het gezin, kinderen en kleinkinderen, burens, goede vrienden, met een terug- blik naar dankbare dagen, mooie momenten en ontmoetingen, om vast te houden en te koesteren. In de kwetsbaarheid van eigen leven en gezondheid had Niek daar veel aandacht voor en dankbaarheid, met altijd weer zijn optimisme om er het beste van te maken.

De grens van zijn leven was geko- men, hij wist het en ging ermee om zonder een klacht. In Avond- wake en Uitvaartliturgie waren we met velen samen, met dank- woorden en mooie herinnerin- gen. Het gaf troost en extra kracht. Op 7 augustus hebben we hem gebracht naar zijn laatste rustplaats op het kerkhof.

Op 14 augustus 2008 is in Huize St. Jozef overleden **Elisabeth Margaretha Maria Koomen-Boon**, op de leeftijd van 84 jaar. In dankbare herinnering was de aanhef van de circulaire: 'Won- derbaarlijk is een moeder. Zij zorgt voor je, werkt voor je, bidt voor je. Het enige leed dat zij je aan kan doen is sterven en je ver- laten'.

In Bovenkarspel is zij in het jaar 1923 geboren, in een gezin van 5 kinderen. Ze heeft de moeilijke periode van de crisisjaren meegeemaakt in het tuindersgezin thuis. In verdere jaren werd intrek genomen in café 'de Landbouw' in Hoogkarspel. Met de nodige inzet en voldoening heeft ze er gewerkt, het werd een bloeiende zaak. Ze heeft ook verschillende jaren leiding gegeven aan het café-bedrijf. In 1960 was haar huwelijk met Gerardus Koomen, in Hoogkarspel.

Aan de Kalverstraat in Wervershoof, haar nieuwe woonplaats, werd een nieuw bollenbedrijf opgericht. Vanaf het begin was ze betrokken bij het bedrijf, met kennis van zaken en goed thuis in de administratie. In het gezin werden 5 kinderen geboren.

Toen haar man in 1994 overleed, bracht dat veel verandering en verwerking.

Ze probeerde de draad van het leven weer op te pakken. Gelukkig was haar natuur opgewekt en gelijkmatig. Ze was thuis tevreden, gastvrij en bescheiden. Ze kon genieten van de kleine dingen in het leven, een kaart rondje, een uitstapje naar de Flora, een bezoek aan goede vrienden. Ook van datgene wat ze mooi vond binnen haar gezin, wat tot haar kwam vanuit de kinderen en de kleinkinderen, kon ze genieten. In haar verdere leven kreeg ze ernstige klachten en beperkingen door reuma.

Ongeveer 6 jaar geleden was haar verhuizing naar Huize St. Jozef. Een toenemende verzorging was nodig. Vrij onverwacht volgde er

kort geleden een opname in het ziekenhuis in Alkmaar, voor behandeling en verzorging. Na ruim een week mocht ze naar Huize St. Jozef terug, maar de zorg bleef. In de dagen daarna verslechterde haar toestand en kwam er een definitieve stilte over haar leven. In de Uitvaartliturgie hebben we haar herdacht en bedankt voor haar goede en zorgzame leven. Het was een herkenbare herinnering. Op 18 augustus was de begrafenis op het kerkhof, in het familiegraf bij haar man.

Cornelia Johanna Martha (Karlijn), dochter van Ed Meester en Colinda Kaarsemaker.

Imara Catharina, dochter van Rob en Dory Tensen-Arquilles Abano.

Maarten Folkert Hermanus, zoon van Martijn Berkhout en Sandra van der Poel.

Merlijn Veronica Catharina, dochter van Paul en Christel Ruiter-Haakman.

Thomas Petrus Johannes, zoon van Peter en Stefanie Smit-Korver.

Hartelijke gelukwensen aan de ouders, levensvreugde en gezondheid voor de kinderen, op weg naar een gelukkige levensweg en toekomst.

GETROUWD

Joost Steltenpool en Linda Moleenaar.

Een hartelijk proficiat aan het bruidspaar, veel geluk en goede zorg voor elkaar, op weg naar een mooie en gelukkige levensweg samen.

JUBILEUM

25 jaar: Piet en Jolanda Mol-Boos.

50 jaar: Meindert en Gitta Warnaar-Laan.

50 jaar: Joh en Tiny Aker-Sijm.

50 jaar: Jan en Tiny Koopman-de Boer.

50 jaar: Antoon en Tiny Hendriks-Bakker.

50 jaar: Kees en Tiny Dol-Bijvoet.

55 jaar: Jan en Sip Mol-Poelsma.

55 jaar: Joop en Gerarda Frederiks-Fatels.

Ook langs deze weg een welgemeende gelukwens met ieders bijzondere huwelijksverjaardag. Een momentopname om samen te zijn, dankbaarheid te vieren, herinnering en feest, en met vertrouwen verder mogen gaan. Nogmaals proficiat.

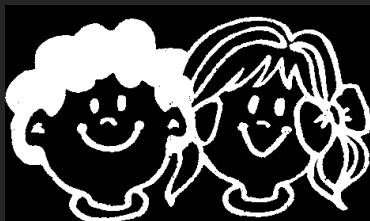

INLEVERDATUM KOPY VOOR DE VOLGENDE UITGAVE:

WOENSDAG 15 OKTOBER 2008

UW CONTACTPERSOON:

VOOR DE KINDEREN

Verjaardagsfeestje

Soms is slechts één ding belangrijk. Zo ook voor Liselotte. Ze wil zo snel mogelijk thuis zijn, en zonder op- of omkijken, rent ze naar huis. In haar hand heeft ze een kaart: de uitnodiging voor het verjaardagsfeestje van marjolein. Ze rent achterom, duwt de keukendeur open, en gilt: 'mam, kun jij woensdagmiddag rijden?'. Maar mamma is er niet. Ook in de woonkamer geen spoor van mamma te bekennen, en de deur van de WC zit ook niet op slot. Waar is mama nu? Liselotte rent de trap op. Maar boven is mamma ook niet. Waar kan ze toch zijn? Even staat Liselotte stil. Ze stampet met haar voet op de vloer, en gaat dan langzaam naar beneden. Niemand thuis, denkt ze, en gaat op de bank zitten. Het briefje bij de theemuts ziet ze niet. Liselotte is boos. Als mamma thuis geweest was, en woensdag zou kunnen rijden, zou Liselotte nu iedereen kunnen bellen: 'Ik kom je ophalen. Ik heb alles geregeld. Maak je maar geen zorgen'. Maar mamma is er nu niet, en belt misschien Joeri straks om te zeggen: 'Mijn moeder kan woensdag rijden; wij halen je wel op'. En dan zou Joeri de held zijn, en zou je zien dat iedereen deed wat Joeri zegt. En Joeri neemt natuurlijk Ebelle mee, die slome. En wie moet er dan naast Ebelle zitten? Liselotte natuurlijk! 'Ik haat dat kind', zegt Liselotte hardop. Ze loopt naar het raam om te zien of mamma er misschien aankomt. 'Ben je al thuis', zegt mamma,

terwijl ze haar jas uitdoet. 'Ik had gehoopt vóór jou thuis te zijn'. 'Waar was jij?', vraagt Liselotte. 'Nou, nou', antwoordt mamma, 'kan het niet wat vriendelijker? Ik was bij buurvrouw; die is ziek. Dat stond toch op het briefje bij de theepot'. Verbaast loop Liselotte naar de grote tafel, en leest het briefje dat mamma had achtergelaten. 'Sorry', zegt Liselotte, 'maar ik mag naar de verjaardag van marjolein, en ik hoopte dat jij zou kunnen rijden'. Ze laat mamma de kaart zien met de uitnodiging. Mamma leest: 'En om zeven uur wordt je thuisgebracht. Met een T. Wat stom!' Hoezo thee?, vraagt Liselotte. 'Krijgen we geen limonade?'. 'Nee, lieverd', zegt mamma. 'Word je moet zonder T geschreven worden. Een taalfout'. 'Kun je ons brengen of niet?', vraagt Liselotte zonder zich druk te maken over taalfouten. 'Zwemspullen meebrengen, staat er. Gaan jullie soms naar een golfslagbad? En mag ik mee, als ik rijd?', vraagt mamma terwijl ze naar de kalender loopt. 'Mam, doe niet zo stom', zegt Liselotte nijdig. 'het is een kinderfeestje. Zeg nou of je kunt'. 'Het spijt me', zegt mamma. 'Pappa heeft dan de auto mee'. 'Daar was ik al bang voor', zegt Liselotte, en staat op. Ze wil naar boven gaan, maar dan rinkelt de telefoon. Het is Timone, haar vriendin. Die zegt dat haar grote broer woensdag kan rijden, en dat ze Liselotte komt ophalen, en Bas en Eveline. Liselotte zucht van opluchting.

Wat een geluk! Joeri en die stomme Ebelle hoeven dus niet opgehaald te worden. Ze moeten zelf maar zien hoe ze op het feestje komen. En dan is het woensdag. Marjolein is jarig. Het is feest. Timone, Liselotte, Bas en Eveline zitten gezellig in de auto, op weg naar het feestje. De grote broer van Timone rijdt. Hij is al negentien. Hij rijdt snel. Af en toe maakt hij heel korte bochten, zodat Liselotte, Eveline en Bas, die tussen hen in zit, tegen elkaar aan botsen. Iedereen lacht en giebelt. Maar dan ineens: Pie-ie-ie-iepp!! Iedereen knotst naar voren, want de auto staat met een schok stil. 'Wat gebeurt er?', gillen de meisjes. 'Niets bijzonders', zegt de grote broer. 'Ik moest remmen voor een stomme kat'. Even is het stil in de auto. Is die poes nu dood? Leeft ie nog? Kan die kat nog lopen? Honderd vragen tegelijkertijd worden er gesteld, maar niemand weet het precies. 'Ik durf niet te kijken', zegt Eveline; 'mij te eng'. En Bas: 'Da's zielig. We moeten helpen'. 'Nee', zegt Timone, 'als we nu uitstappen, komen we te laat op het feestje'. En Liselotte is zo geschrokken, dat ze geen woord meer kan uitbrengen. Daar zitten ze: grote broer, Timone, Bas, Eveline en Liselotte. Wat zullen ze doen? Wat zou jij doen?

Het feestje van Marjolein is al volop aan de gang, wanneer Joeri en Ebelle binnenkomen. Ze puffen van opwindning. 'Moet je horen. We zouden al veel eerder hier geweest hebben kunnen zijn. Maar we zijn op de fiets, en onderweg zagen we een poesje. Het zat helemaal onder het bloed, en het hinkte. We hebben het toen maar naar de dierenarts gebracht, en gezegd dat hij er goed voor moest zorgen. Morgen gaan we kijken of het beter gaat'. Iedereen is er stil van. En Liselotte trekt helemaal wit weg.

